

ez láthatóan meghaladja a szervezet adminisztratív kapacitását.

Magyarország 1992 őszén nyert felvételt a tagok közé Ghanával, Fülöp-szigetekkel, Lengyelországgal, Burkina Faso-val és Jordániával egy időben. Mint a szövetség alkotmánya írja, a szövetségnek lehetnek rendes és társult tagjai, valamint egyéni tagjai. Általában az a helyzet, hogy egy országot egy nemzeti szervezet képvisel, de van olyan is, hogy a nemzetet illető szavazati pontok (ez most 12) megoszlanak a honi társaságok képviselői között. Így például Angliát, vagyis az Egyesült Királyságot 3 fő képviseli 4-4-4 ponttal, Kanada szavazatait négy helybéli társaság írja, akiket most egy fő képviselt összesen, a spanyoloknál külön kell gondolni a spanyolokkal és a katalánokkal és így tovább.

Ennek a szervezetnek az a célja, hogy fórumot, találkozási lehetőséget és vitatkozási alkalmakat nyújtson mindazon személyeknek, csoportoknak és intézményeknek széles e világon, akik a művészeti nevelésnek, s ezen belül is a színi vagy dramatikus nevelésnek a jogaiért dolgoznak. Nemzetközi kommunikáció lehetőségét kívánja nyújtani publikációkon, szemináriumokon, workshopokon, szimpoziumokon és konferenciákon keresztül a világ drámatanárai számára. Kutatási eredmények, gya-

korlati és elméleti tapasztalatok, tanítók és tanítványok, csoportok és tagszervezetek cseréit, belső szerveződését segíti. Elsősorban a nemzeti szervezetekre épít, de nyitott regionális szerveződések előtt is, bekapcsolódhatnak egyetemek, csoportok és magánszemélyek is a tevékenységbe.

Mindehhez persze tudnunk kell, mennyi az éves tagdíj. Nos, ez az, amit nem sikerült kimondanunk végleges megnyugvással. Mi magyarok azt reméljük, hogy nem lesz több, vagy nem lesz sokkal több, mint az egy hónapra eső minimális fizetés egy országnak, egy évre. Mivel azonban a minimálbér fogalmát hivatalosan nem minden ország ismeri el, meg kell várnunk a problémán dolgozó munkacsoport végső javaslatait, hogy aztán szvavazhasunk.

Ez a pár sor most csak gyors-jelentés. A Drámapedagógiai Magazin számára részletes nemzetközi ismertetést készítünk, mely egymagában is kitölti talán a DPM tavaszi számát 1994-ben Kérjük minden külföldet járt drámatanár-információt Szauder Erik vagy Gabnai Katalin nevére!

Gabnai Katalin

Birmingham után

14 magyar drámatanár egy angol tanfolyamon 1992. június 9-21.

I.

Ami világossá vált a számomra

— Mindig mindenhez pozitív alapállásból kell közelítenem azért, hogy a dráma formája és tartalma elvezessen a probléma lényegéhez, az igazsághoz.

— A problémát meg kell kísérlni megoldani.

— A drámatanárnak kötelessége tudni, hogy mit miért és hogyan tesz. Ezért van szüksége a nagyfokú elméleti és gyakorlati tudásra, a tapasztalat rendszerbe foglalására

— erre kell építenie.

— Megerősödött az eddigi hitem és meggyőződésem:

A drámatanár:

— kreatív személyiség, kreatív szemléleti móddal,

— szuggesztív egyéniség,

— humánus és elfogadó,

— folyton taul,

— tehetséges, aki képes a különböző művészeti területeket komplex-módon kezelni és közvetíteni,

— fontos: legyen egyéni stílusa.

— Megéltem és megértettem a metafora fontosságát és igazi lehetőségeit a tanításban.

— A D.I.E. rendszerbe foglalható és összeépíthető a magyarországi gyakorlattal.

— Továbbra is szükséges a „Magyarországon eddig járt út”, amit ötvözni kell az új tapasztalatokkal.

— Ha a dráma hatása főként intellektuális, ha főként fogalmi szinten hat, akkor számomra leértékelődik.

— A gyermek saját problémáját kell feltárni és érzelmi leg is érinteni.

— Ha rosszul „csinálják” a T.I.E.-t, az nagyobb hiba, mint egy szokványosan rossz gyermekszínházi előadás.

— A drámatanárnak művésznek kell lenni, de tanárnak is egyidejűleg. (Van az egészben, a tanárképzésben valami taníthatatlan.)

— Nem az elvek, nem én — a gyerek a fontos.

— A „feltáró” folyamat (talán) hosszabb időt vesz igénybe, de nagyobb „valódi megértést” hoz létre.

— Látom, hogy akár D.I.E. akár T.I.E. formában a jól (szakértelemmel és tehetséggel) megvalósult élmény a benne résztvevők mindegyikének korlátlan lehetőséget nyújt a megismerésre.

— Nagyon jó, hogy világos rendszerben tudom látni a dráma folyamatának elemeit is a tavaly kapott széles áttekintés után.

— A negatív példa is tapasztalás, hatalmas tér a tanulásra.

— Meg kell tanulni kérdezni. Tudni kell kérdezni.

— A dráma jó „eszköz”..., csak annak a kezében működik (indul működésbe) aki igazán kíváncsi arra: MIT AKAR A MÁSIK.

— Lehetőséget adhatok másnak, hogy ismeretek, érzések, felfedezések világába kerüljön... Ő a meghatározó.

Nem azt kell megvalósítani, eljátszani, kifejtetni, amit én (tanár) akarok, szeretnék, ami nekem fontos. Beleélni magamat a játsszók helyébe, átérezni, észrevenni: mi fontos nekik, mit szeretnének ők megvalósítani, eljátszani és miért.

— Ha tudom, mire szeretnék kilyukadni, szintelen lesz.

— Ha nem tudom, milyen sok irányba lehet haladni — lapos lesz.

— Nem kell mindig mindent megoldani, sokszor jobb elkerülni a történet lekerekítését. (Story)
 — A drámában szabad és kell a világ egészével számolnunk. (Nincs tabu)
 — Mindenkinél a tapasztalata lehet értékes, ami elvezethet egy tanulási területhez.
 — A szavaknak súlya van — a született helyzetért én, mint tanár, felelős vagyok.
 — A dráma vezetéséhez bátorság és komoly felkészülés (felkészültség) kell.

— A vezető tanár folyamatosan aktív részvétele döntéseinek fontossága a hatékonyság érdekében. Menet közben állványozás.
 — A személyiség (tanár) milyenségének döntő szerepe.
 — Szükséges, hogy a drámában a szerkezet „scaffolding” mellett működjenek a készségfejlesztő drámajátékok, amelyek
 — a kifejezést pontosabbá teszik
 — a drámajátszó csoportot „kondicionálják”.
 — A dráma által sugalmazott szemléletmód és tanári hozzáállást minden pedagógusnak közvetíteni és elsajátítani kellene.

II.

Amiben bizonyítvány vagyok

— Szabad-e feladni egy átgondolt, más esetben már bevált elgondolást, tervet, ha nem akar működni, és nem látom az okát? Szabad (lehet)-e máskor visszatérni rá (egyszer? többször?). Szabad-e megkérdezni a játékosoktól, (14-18 évesek), hogy miért nem akarják?
 — Megvalósítható-e (és szükséges-e?): a játék ilyen aprólékos előkészítése, ilyen gyakori leállítás („megtárgyalás”) a magyar feltételek között?
 — Az egyedi szituációkban mindig megtalálható-e az egyetemes „tanulási terület”.
 — Képesek vagyunk-e arra, hogy ne csak élményt, de rendszert is hazavigyünk?

— Minden tanárnak meg kell-e ismernie ezt és így? (Alkalmatlan mindenki — elvben — ennek működtetésére?)
 — Hogyan épül be egy iskola tehát gyerek, tanár életébe a „dráma” úgy, hogy szemléletformáló legyen? Beépülhet-e egyáltalán? Akármilyen csodálatos, egyszeri drámaélmények miként válnak egy nagyobb folyamat részévé?
 — A jól szervezett képzés eredménye-e a jó drámatanár?
 — A gyermeket meg kell óvni a „beleéléstől”?

Kinszki Judit

TIE tanfolyam

A TIE a *Theatre in Education* egyre ismertebb hazánkban (ebben a *Kerekasztal Színházi-Nevelési Központ* munkája mellett a DPM-ben megjelent cikkeknek is szerepük van). Örömmel számolunk be arról, hogy a Kerekasztal Társulás (a jelenleg még egyetlen hazai TIE-társulat és egy alternatív színházi csoport fenntartó egyesülete) szervezésében létrejött az első magyarországi TIE-tanfolyam. A tanfolyam a TIE-társulatok munkája során (vagyis a nevelésben) alkalmazott színházi és drámai eszközök tanulmányozása iránt érdeklődők képzését vállalta fel.

Közel harminc fő vett részt a tanfolyam munkájában. Az előzetes „hírek” szerint négy társulat volt (van?) alakulóban. Közülük kettő képviseltette magát — mindkét csoport budapesti. Az Origó diákszínpadnak számít még, a tagság a drámán nőtt fel (nem véletlen, hiszen vezetőjük, Szakall Judit egyike legismertebb drámapedagógusainknak). Számukra, akik eddig résztvevőként találkoztak a drámapedagógiával, a vezető-irányító pozíciója és munkája nagyrészt új volt (gyermekszínházi táborokban asszisztensként foglalkozásrészeket vezettek már). A másik csoport tagságának többsége frissen végzett pedagógus: a budapesti tanárképzősök színpada Pap Gábor vezetésével jött létre, s dolgozott. számukra a dráma volt az új eszköz — a csoportban végzett eddigi munkájuk színházi irányultságú volt. A tanfolyamnak akadt egy-két csoporthoz, társulathoz nem kötődő (ilyenek alapítását nem tervező) résztvevő is, olyanok, akik — mivel máshol nem akadt erre módjuk — „csak” tanulni szerettek volna.

A pécsiek alakuló TIE társulata „időközben” eltűnt, ugyanígy nem tudjuk, hogy az ajkaiak csapatából miért nem vett részt senki sem a tanfolyam munkájában (ez utóbbi csapatról úgy véltük, hogy talán leghamarabb válhatnak a Kerekasztal munkájának folytatóivá). Hírünk azóta sincs róluk...

A tanfolyam programjának összeállítását nehezítette — tudtuk ezt előre — az a tény, hogy a jelentkezők színész-drámapedagógusként, társulatvezető-rendezőként is érdeklődhetnek a TIE iránt. Mégsem szerettünk volna senkit sem kizárni a képzésből — tudtuk, hogy jelenleg (ittthon) másutt nem kaphatják meg az alapképzést.

Úgy tűnt egyébként, hogy az érdeklődők már a tanfolyami munka előtt tudták azt, amit felületesebb drámapedagógus kollégáink még esetenként ma sem: a TIE-társulatokban végzett munkára nem lehet felkészülni külön drámai és külön színházi képzéssel. A módszer lényege éppen a két — egymással részben fedésben lévő „rendszer” (színház és dráma) együttes alkalmazásában rejlik.

Kaposi László

Rövidhírekben a *Kerekasztal Színházi Nevelési Központ* munkájáról:

1. A társulat 3-4. osztályosoknak szóló, *Sárkányok ellen* című komplex foglalkozásában szereplő előadást, amely a Fehérlófia népmesetípusra épül, eddig 117 alkalommal láthatták a gyerekek (többnyire itthon, de néhány alkalommal Romániában, Szlovákiában és Németországban is). A teljes három óra időtartamban megtartott komplex foglalkozások száma is több száznál.

2. Az 5-6. osztályoknak szóló program a *Máeldun csodálatos utazása* címet viseli. Eddig 36 alkalommal vehettek részt a gyerekek az ír-kelta mondát feldolgozó előadásokon, valamint az azt követő foglalkozáson.

3. Elkészült a társulat 7-8. osztályosoknak szánt programja is. Címe: *Már megint itt van a...* Témája a kamaszkori szerelem, a partnerkapcsolatok.

A társulat címe: 2100 Gödöllő, Szabadság út 6. (telefon: 28/320977, fax: 28/320978)

Óvónők tábora tizsasason

Ahogy mondani szokás — nagy izgalommal készültünk a nyári táborozásra, azaz a két éves drámapedagógiai tanfolyam zárására.

Terveink szerint: négy napon át még összegzünk, rendszerezünk, s az ötödik napon a vizsga.

A csoport tagjai óvodapedagógusok, akik a gyakorlatban már bizonyítottak. Tiezn mutatták be, hogyan alkalmazzák a módszert a saját csoportjukban. A foglalkozások az óvodákban voltak, ahol a vezető óvónő, jómagam mint a tanfolyam vezetője és a csoporttársak 10-14 -en nézőként vettünk részt, s valamennyi bemutató szakmai megbeszélés követte. Szép, jó, érdekes és szakszerű foglalkozásokat láttunk.

Ezek után bizony nagy volt a csalódás, hogy a vizsga elmarad Tizsasason. Majd ősszel, mondta az oktatási bizottság.

A táborba, Tizsasra azért elutaztunk. Tizenkilencen. Módosítottunk a programon. A drámapedagógia tárgyainak tevékenységei szerint haladtunk végig, s a vizsga helyett — óvónőknek kedves és fontos néphagyomány — ismerettel gazdagítottuk magunkat. Idős emberek beszéltek hajdani népszokásokról. De fűztünk gyöngyöt is, nemezeltünk, és sok-sok népi gyermekjátékot tanultunk.

Ez a tábor nyitotta az évadot a Pitypang-házban. 1993. június 14-20-ig tartott, háziasszonyunk és játszótársunk Bogdári Ilona volt.

D. Kósa Vilma

A „Bakancsosok” III. Tábora

1993. júliusában 50 pedagógus kapott lehetőséget arra, hogy 10 napon át résztvegyen Jászfényszarun a Kreatív Népfőiskolán és „OSKOLÁN”.

Örvendetes az a tény, hogy a visszatérők mellé berepültek az első fecskék is.

A régi tanári gárda mellé az idén újjak csatlakoztak. Sokszínűvé vált a program a néphagyomány, népismeret és játékkultúra körében.

A környező megyékből és a határon túlról érkező pedagógusok és népművelők köszönték a fényszaruiaknak amiért feltöltődve kezdhették az új tanévet.

A tábori anyag támogatásához hozzájárult a:

- Művelődési Minisztérium Köznevelési Fejlesztési Főosztálya
- a Szabadművelődési Alapítvány Kuratóriuma
- az Egri Művelődési Központ.

A szakmai tanácsadást vállalta a Jászberényi Tanítóképző Főiskola és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Pedagógiai Intézet, s a „Bakancsosok” nevében:

Nagyné Faragó Mária
műv.ház igazgató
a tábor háziasszonya

Színjátékok Pest megyében

Mint oly régóta, Pest megye ma is „nagy hatalom” az amatőr színjátszás és bábozás terén. Ebben múlhatatlan érdemük van azoknak az elődöknek, akik az országban elsők között fedezték fel a drámapedagógiának, mint korszerű pedagógiai módszernek a pótolhatatlan szerepét a gyermekek demokráciájára, kreativitására és kommunikációs készségre való nevelésében, és ezzel megalapozták a gyermekszínház reneszánszát, akik felfedezték a színjátszás utólérhetetlen közösségformáló és urbanizációs jelentőségét, akik hittek a színházcsinálás hatalmas szerepében, egy falu önbecsülésének feltámasztásában, életben tartásában. Ma is működő és nagy hatást gyakorló műhelyt hozott létre Kerényi Gábor Miklós, Gaál Er-

zsébet, majd Kaposi László Gödöllőn, Bicskei Gábor, majd Mátyás Irén Zsámbékon, Uray György Dunakeszin, Fodor Mihály Bagon. Ma már a tanítványok — Németh Péter Miklós és Perényi Balázs Vácott, Kis Tibor Fótton, Lukács László Budakeszin, Kovácsné Lapu Mária Inárcson, Székely István Cegléden és mások — versengenek „mestereikkel” a különböző fesztiválokon.

Oktatás

A folyamatos és biztosítékai a rendszeresen megszervezett rendezői tanfolyamok, melyeknek helyszíne az utóbbi években Gödöllő, Szentendre, Fót, majd a jelenlegi házigazda Dabas.

A hatalmas érdeklődés még 1993-ban „kikényszeríti” az újabb tanfolyamot, melynek tervezett helyszíne Verőce.

A bábosok számára Törökbálinton vezetett, majd jelenleg Biatorbágyon vezet tanfolyamot Nánási Istvánné, a Prospero együttes rendezője. Ezek a tanfolyamok hagyományosan az ország legjobb szakemberei adnak elő, akik közé — legnagyobb örömünkre — egyre nagyobb számban tartoznak Pest megyei alkotók is. A további fejlődés záloga lehet, hogy Zsámbékon Gabnai Katalin, Nagykörsön Debreczeni Tibor, a szakma „nagy öregjei” drámapedagógiai speciális kollégiumot vezetnek a jövőd- és feltehetően nagyszámban Pest megyében munkát vállaló — pedagógusok és népművelők számára. Az oktatás speciális színhelyei a nyári szakmai táborok. Pest megye ad otthont évek óta az Országos Diák-színházi Tábornak, az ORDIT-nak és a gyermekszínházi nyári táborainak (Szentendre, Fót, Nagykövácsi). A tanfolyamok és táborok egy részét maga a Pest Megyei Közművelődési Információs Központ szervezte, mások megszervezéséhez módszertani, adminisztratív és anyagi segítséget nyújtott.

Gyermekszínházi játékok

A drámapedagógia talajjáról a gyermekszínházi együttesek soha nem tapasztalt mennyisége és minősége sarjadt ki. Divat ma Pest megyében a gyermekszínházi játékok! Természetesen csak azokról a csoportokról vannak adataink, ismereteink, amelyek részt kívánják venni a fesztiválok „előversengésein” és a szakmai napokon. Ki tudja, hogy rajtuk kívül hol, mennyi együttes működik — esetleg a sikereknél is magasabb színvonalon?)

1992-ben 43 gyermekszínházi produkció mutatkozott be a Weöres Sándor Gyermekszínházi Szemle me-

gyei válogatóin, illetve kért saját játszóhelyén zsűrizést. Közülük 10 nyer meghívást a megyei találkozóra, ahonnan 4 együttes 6 produkciója került a — szintén a Pest Megyei Közművelődési Információs Központ által megrendezett — Kamaraerdei Regionális Találkozóra. Legnagyobb örömünkre valamennyi produkciót meghívták a Tiszassas-Lakitelken megrendezett országos „döntőre”. (Csak az összehasonlítás kedvéért: 6 megyéből és Budapestről egy együttes sem szerepelt ott.)

A döntőn a fóti, inárcsi és a bagyi csoportok az első kategóriába nyertek besorolást, míg a budakesziek elnyerték a Szemle fődíját.

Sikerükben bizonyára szerepet játszott az Információs Központ által Cegléden megrendezett tavaszi felkészítő tábor is.

Folyamatosan működik a Pest Megyei Drámapedagógusok Közössége, bár eddig — nevével ellentétben — elsősorban a gyermekszínházi rendezvények megszervezésében nyújtott nagy segítséget. Jelenleg a Pest Megyei pedagógiai Szolgáltató Intézet közreműködésével Rudolf Ottóné szervezi a drámapedagógus „tagozatot”, mely a tervek szerint első szakmai táborát az év nyarán Szigetszentmiklóson rendezi meg. Megfelelő számú jelentkező esetén Hercebarátiban nyári gyermekszínházi tábor szervezünk.

Sajátos vállalkozás a ceglédi Játszó-Tér, mely hivatalos színházi szakemberek közreműködésével, színtanodai képzésre alapozva nem fesztiválok szereplő, hanem nagyszínházi előadásként bemutatott produkciókat hoz létre.

— NA —

20 éves a Napsugár Gyermekszínház és a Fortuna Együttes Jászfényszarun

1993. december 28-29-én a Jászfényszarui Színházi Baráti Köre találkozóra hívja mindazokat, akik a 20 év alatt bármelyik csoportnak tagjai voltak, vagy bármilyen kapcsolatban álltak a két csoporttal.

Színes programot terveznek a ritka eseményre.

— Új műsorral köszöntik az elődeiket.

— Vendégszereplő csoportok meghívását is tervezik.

— Kiegészítik a több évtizedes fotóanyagukat, amely nemcsak a fényszarui színházi történetének képes dokumentációit tartalmazza, hanem a falusi amatőr színházi tükre is lehetne.

— Ünnepi kiadványt állítanak össze, amelyben azok mondják el gondolataikat a közösségben eltöltött napjaikról, akik mind a két együttesben dolgoztak, vagy egyéb állandó munkakapcsolat fűzte őket a Fortunához és a Napsugárhoz.

— A szakma sem fog hiányozni a két nap programjából, mert a környező megyékből várják azokat, akik visszatérő vendégei voltak a fényszarui rendezvényeknek. Tanácskozásuk témája az ÜNNEP szerepe a művészeti csoportok életében, az ünnepek kialakításában, az ünnepi szokások ápolásában, és a közösség felelőssége az ünnepekkel szemben.

Cél: Nézzünk szembe az ünnepeinkkel, a szokások eltorzulásával, őrizzük ami értékes, tanítsunk úgy ünnepelni, hogy azonosulni tudjon a belső tartalommal mindaz, aki részese egy-egy ünnepségnek, legyen az kis- vagy nagy közösségben.

Tóthné Basa Éva
volt napsugaras és fortunás

SZAKKÖNYVEK melyek megrendelhetők és megvásárolhatóak

Trencsényi László: Reformpedagógiai olvasókönyv. A hiánypótló kötet ára: 480,— Ft.

Gabnai Katalin: Drámajátékolás. A 70 oldalas játékgyűjtemény ára: 70,— Ft.

Tolnai Katalin: Drámatanítás az általános iskola 8. osztályában. Ára: 70,— Ft.

Debreczeni Tibor: Kreatív játékok. A 240 drámajátékot tartalmazó kötet a nagysikerű szfn-kör-játék utányomása. Ára: 75,— Ft.

Debreczeni Tibor: Egy amatőr emlékezése, szubjektív hangvételi története a magyar gyermekszínjátszásnak és drámapedagógiának. A 178 oldalas könyv ára: 55,— Ft.

Drámapedagógiai Magazin 3., 4., 5., 6. száma. A fenti művek megrendelhetők és megvásárolhatóak a Magyar Drámapedagógiai Társaságnál és a Magyar Művelődési Intézet Szakkönyvtárában. Bp. 1922 Corvin tér 8. Pf. 15.

Duró Győző — Náray István: Dramaturgiai olvasókönyv

Bolondos királyság — Királyi bolondság. Színpadi játékok gyerekeknek.

A könyvek megvásárolhatóak a Budapesti Barczibányi téri Művelődési Központban.

Megjelenés előtt:

Gabnai Katalin: Drámajátékok. Ez az „alapkönyv” harmadik kiadása. A könyv megrendelhető és megvásárolható az említett két helyen.

HÍREK — INFORMÁCIÓK

- **Kovács Andrásné** közlése: a Jászberényi Tanítóképző Főiskola Nevelési Tanszékének tervei: drámapedagógiai hétvége a Zsolnai program hallgatói részére, 30 órában; 1994 tavaszán alapozó tanfolyam érdeklődőknek; Továbbképzési lehetőségek három területen:
 - 1/ A drámapedagógia módszere,
 2. A drámapedagógia és az oktatás,
 3. A drámapedagógia és az önismeret.Tanárok: Fábiánné dr. Kocsis Lenke, dr. Tóth Edit, Kovács Andrásné.
- **Fabulya Lászlóné** közlése: a Békéscsabai Tanítóképző Főiskolán a művészeti tanszék keretein belül folyt drámapedagógiai oktatás, 1991 ősztől. Először 30. majd 90 órás speciálkollégium keretében. 1993 ősztől az oktatás szünetel, az óraadó tiszteletdíja u.i. nincs biztosítva a főiskolán. (a tanár egyébként Fabulya Lászlóné)
- A Körös-vidéki Drámapedagógiai Társaság drámatanári műhelyének foglalkozásain 250 pedagógus fordult meg az évek során. Törzstagként 64 pedagógus regisztrálható. Tagdíjat 38-an fizetnek.
- Találkoztunk *Kohajda Zoltán* törökszentmiklósi lelkész pályázatával, témája: Keresztény értékek közvetítése dramatikus játékok segítségével.
- A Pitypang Humán Szolgáltató Kft. és Alapítvány közleménye: 1994 tavaszán tervezik megrendezni a II. Tiszamenti Gyermekszínjátszó találkozót Tiszasason, melyre határon túli magyar gyermekszínjátszó csoportokat várnak. A rendezéshez szükséges költségek kétharmadával pályázatukból már rendelkeznek. Várják a maradék egyharmadot. Számlaszámuk: MNB 217-98302/566024325-2
- Jász-Nagykun-Szolnok megyei művelődési központ negyedszer rendezi meg az „Apáról fiúra” címen ismert hagyományörző népi dramatikus gyermekszínjátszó bemutatót Jászkiséren.
- 15. éve működik az ALFÖLD Gyermekszínpad. Az ország egyik legismertebb gyermekszínpadának vezetője Várhidi Attila.
- Nagy sikerrel játssza az Alföld Színpad a Collodi nyomán készült Pinokkió című mesejátékot.
- 1993-ban nyolcvankét produkciót mutattak be megyeszerte, melyek közül hat jutott a Weöres Sándor gyermekszínjátszó találkozó paksi országos döntőjébe.
- Az Anyanyelvi Konferencia létrehozta gyermekszínjátszó-drámapedagógiai szekcióját. Munkatervében nyári táborok is szerepelnek. Ezekre határon túli magyar pedagógusokat várnak majd.
- Kecskeméten drámapedagógiai műhely létesült az Ifjúsági Házban. Józsa Kata munkabeszámolója a következő számban.